

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1065/2025
09.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Славољуба Панајотовића, због продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. КЗ у вези члана 180. став 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 2. Кривичног законика у стицају са продуженим кривичним делом угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Славољуба Панајотовића, адвоката Зорана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 379/24 од 03.02.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 31/25 од 15.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славољуба Панајотовића, адвоката Зорана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 379/24 од 03.02.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 31/25 од 15.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 379/24 од 03.02.2025. године окривљени Славољуб Панајотовић оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. КЗ у вези члана 180. став 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 2. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од три године, у стицају са продуженим кривичним делом угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 2. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и четири месеца, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 28.10.2024. године до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а најдуже док не истекне време трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 89а КЗ у вези члана 80. КЗ у вези члана 79. став 1. тачка 10) КЗ изречена мера безбедности – забрана приближавања и комуникације са оштећеном АА у трајању од три године, која ће се рачунати од дана

правноснажности пресуде, а време проведено у затвору не урачунава се у време трајања ове мере и иста се може укинути пре истека времена на које је одређена, ако престану разлози због којих је одређена.

Поред тога, окривљени је обавезан да Основном суду у Зајечару на име паушала плати 10.000,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на име трошкова кривичног поступка износ од 14.658,27 динара, у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да ОЈТ у Зајечару плати на име трошкова кривичног поступка износ од 320.888,12 динара у року од три месеца по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно посебним решењем, а оштећене мал.АА је преко законског заступника мајке ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 31/25 од 15.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Славољуба Панајотовића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Славољуба Панајотовића, адвокат Зоран Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног Славољуба Панајотовића, адвокат Зоран Марковић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да су пресуде засноване на незаконитим доказима, која повреда, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, наведену повреду закона – да се пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати и то исказима оштећене АА и сведока ВВ, образлаже наводима да испитивање није обављено у складу са одредбом члана 98. ЗКП, односно да начин на који су сведоци испитани од стране председника већа није у складу са

законом. У том смислу бранилац окривљеног истиче као спорно шта је судија унео у записник и на који начин је вршено испитивање ова два сведока, односно шта је записнички констатовано и какав је редослед излагања сведока био, те изводи сопствене закључке да се суд није придржавао принципа непосредности и контрадикторности кривичног поступка, те да примена члана 104. ЗКП не искључује примену одредбе члана 98. ЗКП. Услед оваквих пропуста на страни првостепеног суда, по наводима одбране, чланови судећег већа нису могли да стекну утисак о личности сведока, као и о веродостојности њихових исказа и свим околностима предмета јер се ради о основним доказима, на који начин бранилац окривљеног чињенично оспорава садржај исказа наведених сведока, у смислу одредбе члана 440. ЗКП, као и начин руковођења поступком и извођења доказа члан 396. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП, као и члана 396. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић